

cum eo in medium civitatis, & prædicat, ut nemo adversus eum interpellet de ullo negotio, nec quisquam ei molestus sit de ulla ratione.

64. Et factum est, ut viderunt qui interpellabant gloriam eius, quæ prædicabatur, & opertum eum purpurâ, fugerunt omnes:

65. & magnificavit eum rex, & scripsit eum inter primos amicos, & posuit eum ducem, & participem principatus.

66. Et reversus est Ionathas in Ierusalem cum pace, & lætitia.

Anno M. 3856. deficiente. Ant. Chr. 148. 67. In anno centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii à Creta in terram patrum suorum.

68. Et audivit Alexander rex, & contristatus est valde, & reversus est Antiochiam.

69. Et constituit Demetrius rex Apollonium ducem, qui præerat Cælesyriæ: & congregavit exercitum magnum, & accessit ad Iamnam: & misit ad Ionathan summum sacerdotem,

70. dicens: Tu solus resistis nobis: ego autem factus sum in derisum, & in opprobrium, propterea quia tu potestatem adversum nos exerces in montibus.

71. Nunc ergo si confidis in virtutibus tuis, descende ad nos in campum, & comparemus illic invicem: quia mecum est virtus bellorum.

72. Interroga, & discite quis sum ego, & ceteri, qui auxilio sunt mihi, qui & dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram, quia bis in fugam conversi sunt patres tui in terra sua:

73. & nunc quomodo poteris sustinere equitatum & exercitum tantum in campo, ubi non est lapis, neque saxum, neque locus fugiendi?

74. Ut audivit autem Ionathas sermones Apollonij, motus est animo: & elégit decem millia virorum, & exiit ab Ierusalem, & occurrit ei Simon frater eius in adiutorium:

75. & applicuerunt castra in Ioppen, & exclusit eum à civitate: quia custodia Apollonij Ioppe erat, & oppugnavit eam.

76. Et exterriti qui erant in civitate, aperuerunt ei, & obtinuit Ionathas Ioppen.

77. Et audivit Apollonius, & admovit tria millia equitum, & exercitum multum.

78. Et abiit Azotum tamquam iter faciens, & statim exiit in campum, eò quòd haberet multitudinem equitum, & confideret in eis. Et insecutus est eum Ionathas in Azotum, & commiserunt prælium.

79. Et reliquit Apollonius in castris mille equites post eos occultè.

80. Et cognovit Ionathas quoniam insidiæ sunt post se, & circuierunt castra eius, & iecerunt iacula in populum à manè usque ad vesperam.

81. Populus autem stabat, sicut præceperat Ionathas: & laboraverunt equi eorum.

82. Et eiecit Simon exercitum suum, & commisit contra legionem. equites enim fatigati erant: & contriti sunt ab eo, & fugerunt.

83. Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intraverunt in Bethdagon idolum suum, ut ibi se liberarent.

84. Et succendit Ionathas Azotum, & civitates, quæ erant in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon: & omnes, qui fugerunt in illud, succendit igni.

85. Et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his, qui succensi sunt, ferè octo millia virorum.

86. Et movit inde Ionathas castra, & applicuit ea Ascalonem: & exierunt de civitate obviam illi in magna gloria.

87. Et reversus est Ionathas in Ierusalem cum suis, habentibus spolia multa.

88. Et factum est: ut audivit Alexander rex sermones istos, addidit adhuc glorificare Ionathan.

89. Et misit ei fibulam auream, sicut consuetudo est dari cognatis regum. Et dedit ei Accaron, & omnes fines eius in possessionem.

CAPUT XI.

Mortuo Alexandro, & similiter Ptolemæo, qui Alexandri regnum dolo invaserat, ablatâ ab eo filiâ suâ & traditâ in uxorem Demetrio, hic Demetrius Ionathan honorat datis litteris immunitatis à tributis: Ionathas autem mittit ei auxiliares milites, qui occisis uno die centum millibus, regem à civibus Antiochie liberarunt, & Antiochiam incenderunt: illo autem fœdus cum Ionatha initum pravaricante, Antiochus filius Alexandri devicto Demetrio regnans, fœdus inquit cum Ionatha, qui unâ cum fratre Simone sapiens victor evadit adversus alienigenas.

1. **E**T rex Ægypti congregavit exercitum, sicut arena, quæ est circa oram maris, & naves multas: & quærebat ob-

Anno M. 3858. Ant. Chr. 146.

obtinere regnum Alexandri dolo, & addere illud regno suo.

2. Et exiit in Syriam verbis pacificis, & aperiebant ei civitates, & occurrebant ei: quia mandaverat Alexander rex exire ei obviam, eò quòd focer suus esset.

3. Cum autem introiret civitatem Ptolemæus, ponebat custodias militum in singulis civitatibus.

4. Et ut appropiavit Azoto, ostenderunt ei templum Dagon succensum igni, & Azotum, & cetera eius demolita, & corpora proiecta, & eorum, qui cæsi erant in bello, tumulos quos fecerat secus viam.

5. Et narraverunt regi quia hæc fecit Ionathas, ut invidiam facerent ei: & tacuit rex.

6. Et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria, & invicem se salutaverunt, & dormierunt illic.

7. Et abiit Ionathas cum rege usque ad fluvium, qui vocatur Eleutherus: & reversus est in Ierusalem.

8. Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium civitatum usque Seleuciam maritimam, & cogitabat in Alexandrum consilia mala.

9. Et misit legatos ad Demetrium, dicens: VENI, componamus inter nos pactum, & dabo tibi filiam meam*, quam habet Alexander, & regnabis in regno patris tui.

* Cleopatra.

10. pœnitet enim me quòd dederim illi filiam meam: quæsit enim me occidere.

11. Et vituperavit eum, propterea quòd concupierat regnum eius.

12. Et abstulit filiam suam, & dedit eam Demetrio, & alienavit se ab Alexandro, & manifestata sunt inimicitia eius.

13. Et intravit Ptolemæus Antiochiam, & imposuit duo diademata capiti suo, Ægypti, & Asiæ.

14. Alexander autem rex erat in Cilicia illis temporibus: quia rebellabant qui erant in locis illis.

Anno M. 3859. Ant. Chr. 145. 15. Et audivit Alexander, & venit ad eum in bellum: & produxit Ptolemæus rex exercitum, & occurrit ei in manu valida, & fugavit eum.

16. Et fugit Alexander in Arabiam, ut ibi protegeretur: rex autem Ptolemæus exaltatus est.

17. Et abstulit Zabdiel Arabs caput Alexandri: & misit Ptolemæo.

18. Et rex Ptolemæus mortuus est in die tertia: & qui erant in munitionibus, perierunt ab his, qui erant intrâ castra.

19. Et regnavit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo.

20. In diebus illis congregavit Ionathas eos, qui erant in Iudæa, ut expugnarent arcem, quæ est in Ierusalem: & fecerunt contra eam machinas multas.

21. Et abierunt quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem Demetrium, & renunciaverunt ei quòd Ionathas obsideret arcem.

22. Et ut audivit, iratus est: & statim venit ad Ptolemæidam, & scripsit Ionathæ ne obsideret arcem, sed occurreret sibi ad colloquium festinatò.

23. Ut audivit autem Ionathas, iussit obsidere: & elégit de senioribus Israël, & de sacerdotibus, & dedit se periculo.

24. Et accepit aurum, & argentum, & vestem, & alia xenia multa, & abiit ad regem Ptolemæidam, & invenit gratiam in conspectu eius,

25. & interpellabant adversus eum quidam iniqui ex gente sua.

26. Et fecit ei rex sicut fecerant ei, qui ante eum fuerant: & exaltavit eum in conspectu omnium amicorum suorum,

27. & statuit ei principatum sacerdotij, & quæcumque alia habuit prius pretiosa, & fecit eum principem amicorum.

28. Et postulavit Ionathas à rege ut immunem faceret Iudæam, & tres toparchias, & Samariam, & confines eius: & promisit ei talenta trecenta.

29. Et consensit rex: & scripsit Ionathæ epistolas de his omnibus, hunc modum continentes:

30. REX Demetrius fratri Ionathæ salutem, & genti Iudæorum.

31. Exemplum epistolæ, quam scripsimus Lástheni parenti nostro de vobis, missimus ad vos ut sciretis:

32. Rex Demetrius Lástheni parenti salutem.

33. Genti Iudæorum amicis nostris, & conservantibus, quæ iusta sunt apud nos, decrevimus benefacere propter benignitatem ipsorum, quam erga nos habent.

34. Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ, & tres civitates, Lydan, & Ramathan, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria, & omnes confines earum sequestrari omnibus sacrificantibus in Ierosolymis pro his, quæ ab eis prius accipiebat rex per singulos annos, & pro fructibus terræ, & pomorum.

35. Et alia, quæ ad nos pertinebant decimarum, & tributorum ex hoc tempore

Kkkk re-

remittimus eis : & areas salinarum , & coronas , quæ nobis deferebantur ,

36. omnia ipsis concedimus : & nihil horum irritum erit ex hoc , & in omne tempus.

37. Nunc ergo curate facere horum exemplum , & detur Iónathæ , & ponatur in monte sancto , in loco célebrí.

38. Et videns Demetrius rex quòd siluit terra in conspectu suo , & nihil ei resistit , dimisit totum exercitum suum , unumquemque in locum suum , excepto peregrino exercitu , quem contraxit ab insulis Gentium : & inimici erant ei omnes exercitus * patrum eius.

* Ut qui soliti essent ab aliis ante eum regibus , etiam pacis tempore , stipendia accipere. *Io-seph. lib. 13. cap. 8.*
† Prius Diodorus dicebatur , tum verò Tryphon est appellatus , cum regnum occupasset. *Appian. in Syr.*
Anno M. 3860.
Ant. Chr. 144.

39. Tryphon † autem erat quidam partium Alexandri prius : & vidit quoniam omnis exercitus murmurabat contra Demetrium , & ivit ad Emalchuel Arabem , qui nutriebat Antiochum filium Alexandri :

40. & absidebat ei , ut traderet eum ipsi , ut regnaret loco patris sui : & enunciavit ei quanta fecit Demetrius , & inimicitias exercituum eius adversus illum. Et mansit ibi diebus multis.

41. Et misit Iónathas ad Demetrium regem , ut eiceret eos , qui in arce erant in Ierusalem , & qui in prædiis erant : quia impugnabant Israël.

42. Et misit Demetrius ad Iónathan , dicens : Non hæc tantum faciam tibi , & genti tuæ , sed gloriã illustrabo te , & gentem tuam cum fuerit opportunum.

43. Nunc ergo rectè feceris , si miseris in auxilium mihi viros : quia discessit omnis exercitus meus.

44. Et misit ei Iónathas tria millia virorum fortium Antiochiã : & venerunt ad regem , & delectatus est rex in adventu eorum.

45. Et convenerunt qui erant de civitate , centum viginti millia virorum , & volebant interficere regem.

46. Et fugit rex in aulam : & occupaverunt qui erant de civitate , itinera civitatis , & cœperunt pugnare.

47. Et vocavit rex Iudæos in auxilium , & convenerunt omnes simul ad eum , & dispersi sunt omnes per civitatem :

48. & occiderunt in illa die centum millia hominum , & succenderunt civitatem , & ceperunt spolia multa in die illa , & liberaverunt regem.

49. Et viderunt qui erant de civitate , quòd obtinuissent Iudæi civitatem sicut volebant : & infirmati sunt mente suã , &

clamaverunt ad regem cum precibus , dicentes :

50. Da nobis dextras , & cessent Iudæi oppugnare nos , & civitatem.

51. Et proiecerunt arma sua , & fecerunt pacem , & glorificati sunt Iudæi in conspectu regis , & in conspectu omnium , qui erant in regno eius , & nominati sunt in regno : & regressi sunt in Ierusalem habentes spolia multa.

52. Et sedit Demetrius rex in sede regni sui : & siluit terra in conspectu eius.

53. Et mentitus est omnia quæcumque dixit , & abalienavit se à Iónathæ , & non retribuit ei secundum beneficia , quæ sibi tribuerat , & vexabat eum valdè.

54. Post hæc autem reversus est Tryphon , & Antiochus cum eo puer adolescens , & regnavit , & imposuit sibi diadema.

55. Et congregati sunt ad eum omnes exercitus , quos dispererat Demetrius , & pugnaverunt contra eum : & fugit , & terga vertit.

56. Et accepit Tryphon bestias , & obtinuit Antiochiã :

57. & scripsit Antiochus adolescens Iónathæ , dicens : Constituo tibi sacerdotium , & constituo te super quatuor civitates , ut sis de amicis regis.

58. Et misit illi vasa aurea in ministerium , & dedit ei potestatem bibendi in auro , & esse in purpura , & habere fibulam auream :

59. & Simonem fratrem eius constituit ducem à terminis Tyri usque ad fines Ægypti.

60. Et exiit Iónathas , & perambulabat trans flumen civitates : & congregatus est ad eum omnis exercitus Syriæ in auxilium , & venit Ascalonem , & occurrerunt ei honorificè de civitate.

61. Et abiit indè Gazam : & concluserunt se qui erant Gaza : & obsedit eam , & succendit quæ erant in circuitu civitatis , & prædatus est ea.

62. Et rogaverunt Gazenses Iónathan , & dedit illis dexteram : & accepit filios eorum óbides , & misit illos in Ierusalem : & perambulavit regionem usque Damascum.

63. Et audivit Iónathas quòd prævaricati sunt principes Demetrii in Cades , quæ est in Galilæa , cum exercitu multo , volentes eum removere à negotio regni :

64. & occurrit illis : fratrem autem suum Simonem reliquit intra provinciam.

65. Et

65. Et applicuit Simon ad Bethsúrã , & expugnabat eam diebus multis , & conclusit eos.

66. Et postulaverunt ab eo dextras accipere , & dedit illis : & eiicit eos indè , & cepit civitatem , & posuit in ea præsidium.

67. Et Iónathas , & castra eius applicuerunt ad aquam Genesar , & ante lucem vigilaverunt in campo Asor.

68. & ecce castra alienigenarum occurrerunt in campo , & tendebant ei insidias in montibus : ipse autem occurrit ex adverso.

69. Insidiæ verò exurrexerunt de locis suis , & commiserunt prælium.

70. Et fugerunt qui erant ex parte Iónathæ omnes , & nemo relictus est ex eis , nisi Mathathias filius Absolomi , & Iudas filius Calphi , princeps militiæ exercitus.

71. Et scidit Iónathas vestimenta sua , & posuit terram in capite suo , & oravit.

72. Et reversus est Iónathas ad eos in prælium , & convertit eos in fugam , & pugnaverunt.

73. Et viderunt qui fugiebant partis illius , & reversi sunt ad eum , & insequuntur eum cum eo omnes usque Cades ad castra sua , & pervenerunt usque illuc.

74. & ceciderunt de alienigenis in die illa tria millia virorum : & reversus est Iónathas in Ierusalem.

CAPUT XII.

Iónathas cum Romanis ac Spartiatis fœdus renovat : principes Demetrii ipsum invadentes fugat : percussisque Arabibus , ordinat adificare præsidia in Iudæa , & muros contra arcem in Ierusalem : sed à Tryphone cupiente regnum Antiochi invadere , & fingente se amicum , apud Ptolemæidam dolo captus est , omnesque qui cum eo erant , interfecti.

Eodem ann. 3860.

1. **E**T vidit Iónathas quia tempus eum iuvat , elegit viros , & misit eos Romam statuerè , & renovare cum eis amicitiam :

2. & ad Spartiatis , & ad alia loca misit epistolas secundum eandem formam :

3. & abierunt Romam , & intraverunt curiam , & dixerunt : Iónathas summus sacerdos , & gens Iudæorum miserunt nos , ut renovarem amicitiam , & societatem secundum pristinam.

4. Et dederunt illis epistolas ad ipsos per loca , ut deducerent eos in terram Iudæam cum pace.

5. Et hoc est exemplum epistolarum , quas scripsit Iónathas Spartiatis :

6. IÓNATHAS summus sacerdos , & seniores gentis , & sacerdotes , & reliquos populus Iudæorum Spartiatis fratribus salutem.

7. Iampridem * missæ erant epistolæ ad Oniam † summum sacerdotem ab Ario , qui regnabat apud vos , quoniam estis fratres nostri , sicut rescriptum continet , quod subiectum est.

8. Et suscepit Onias virum , qui missus fuerat , cum honore : & accepit epistolas , in quibus significabatur de societate , & amicitia.

9. Nos , cum nullo horum indigeremus , habentes solatio sanctos libros , qui sunt in manibus nostris ,

10. malúimus mittere ad vos renovare fraternitatem , & amicitiam , ne fortè alieni efficiamur à vobis : multa enim tempora transierunt , ex quo misistis ad nos.

11. Nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus solemnibus , & ceteris , quibus oportet , memores sumus vestri in sacrificiis , quæ offerimus , & in observationibus , sicut fas est , & decet meminisse fratrum.

12. Lætatur itaque de gloria vestra.

13. Nos autem circumdederunt multæ tribulationes , & multa prælia , & impugnaverunt nos reges , qui sunt in circuitu nostro.

14. Nolúimus ergo vobis molesti esse , neque ceteris sociis , & amicis nostris in his præliis.

15. habúimus enim de cælo auxilium , & liberati sumus nos , & humiliati sunt inimici nostri.

16. Elegimus itaque Numenium Antiochi filium , & Antipatrem Iásonis filium , & misimus ad Romanos renovare cum eis amicitiam , & societatem pristinam :

17. Mandavimus itaque eis ut veniant etiam ad vos , & salutent vos : & reddant vobis epistolas nostras de innovatione fraternitatis nostræ.

18. Et nunc benefacietis respondentes nobis ad hæc.

19. Et hoc est rescriptum epistolarum , quod miserat Onia :

20. Arius , rex Spartiatarum Onia sacerdoti magno salutem.

Kkkk 2 21. Intunc à Lacedæmonis sancitum est , habetur infra cap. 14. 22. & 23. alia occasione recitatum.

* Sc. Anno M. 3817.
Ant. Chr. 187.
† De quo inf. 2. Machab. 3.

Decretum de amicitia atque societate cum Iudæis in eunda , quod